

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание	
✓ <u>Закон</u> за изменение и допълнение на Закона за здравето	1
✓ <u>Решение</u> за изменение на Решение за работата на Народното събрание по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание (ДВ, бр. 22 от 2020 г.), обн., ДВ, бр. 26 от 2020 г.	12
Президент на Републиката	
✓ <u>Указ № 88</u> за награждаване на проф. Николай Жечев Николов с орден „Св. св. Кирил и Методий“ първа степен	12

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УКАЗ № 95

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за здравето, приет от 44-то Народно събрание на 12 май 2020 г.

Издаден в София на 13 май 2020 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Данаил Кирилов

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г. и бр. 23, 28 и 34 от 2020 г.)

§ 1. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. (1) На задължителна изолация и/или болнично лечение подлежат лица, болни от и заразноносителни на холера, чума, вариола, жълта треска, вирусни хеморагични трески, дифтерия,

кореман тиф, полиомиелит, бруцелоза, антракс, малария, тежък остър респираторен синдром, COVID-19 и туберкулоза с бацилоотделяне.

(2) На задължителна карантина подлежат контактни лица на лица, болни от заразна болест по ал. 1. С цел предотвратяване разпространението на заразни болести по ал. 1 на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави.

(3) Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор може със заповед да разпорежи задължителна изолация на лица, болни от заразни болести извън посочените по ал. 1 и на заразноносителни, както и задължителна карантина на контактните с тях лица. В заповедта се определя срокът на задължителната изолация и лечение по ал. 5, съответно на задължителната карантина по ал. 6 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на заразната болест.

(4) Задължителната изолация и болнично лечение на лице по ал. 1 и 3 се извършва с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекаря, насочил лицето за хоспитализация.

(5) Задължителната изолация и/или лечението на лице по ал. 1 и 3 може да се извършва и в домашни условия с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск.

(6) Задължителната карантина на лице по ал. 2 и 3 се извършва с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция или на оправомощено от него длъжностно лице.

(7) Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор със заповед определя срока на задължителната изолация и лечението по ал. 5 на лицата по ал. 1 и задължителната карантина по ал. 6 на лицата по ал. 2 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на заразната болест.

(8) Контактните лица по ал. 2 и 3 не може да откажат извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест по ал. 1 или 3.

(9) Министърът на здравеопазването утвърждава образец на предписанията по ал. 4, 5 и 6.

(10) Предписанията по ал. 4, 5 и 6 подлежат на предварително изпълнение.

(11) Заповедите по ал. 3 и 7 и предписанията по ал. 4, 5 и 6 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) Заповедите по ал. 3 и 7 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването и подлежат на предварително изпълнение.“

§ 2. Член 63 се изменя така:

„Чл. 63. (1) При непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка.

(2) Извънредна епидемична обстановка по ал. 1 се обявява за определен период от време с решение на министъра на здравеопазването въз основа на извършена от главния държавен здравен инспектор оценка на съществуващия епидемичен риск.

(3) Непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите по ал. 1 с налице, когато при извършване на оценката по ал. 2 се констатира, че заразната болест по чл. 61, ал. 1:

1. е причинена от патоген с висок епидемичен потенциал (инфекциозност на причинителя, висока смъртност, множествен път на предаване или здраво носителство) и/или източникът, механизмът и пътят на предаване са необичайни или непознати, или

2. представлява сериозна опасност за общественото здраве, дори когато броят на установените случаи при човека с малък, или

3. може да затрудни или да забави мерките за контрол на общественото здраве, включително поради липса на лечение и/или ваксина и/или наличие на многобройни огнища и други, или

4. е с ниско имунизационно покритие на населението, или

5. с необичайна за региона, сезона или населението, или

6. протича по-тежко от очакваното, има по-висока заболяемост и/или смъртност или с необичайни симптоми, или

7. поставя в риск уязвими или рискови групи от населението (деца, възрастни хора, бежанци, лица с имунен дефицит и/или с хронични заболявания и други), или

8. има регистрирани случаи сред медицински специалисти.

(4) При обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

(5) Мерките по ал. 4 може да включват и забрана за влизане на територията на страната на граждани на други държави, с изключение на гражданите с постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на Република България, както и членовете на техните семейства.

(6) Мерките по ал. 4 може да включват и временно ограничаване придвижването на територията на страната, както и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите.

(7) Временни противоепидемични мерки по ал. 4 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място.

(8) Лечебните и здравните заведения, независимо от собствеността им, са длъжни да изпълняват въведените мерки по ал. 4 и 7.

(9) Държавните и общинските органи създават необходимите условия за изпълнение на мерките по ал. 4 и 7, като средствата за осъществяването им се осигуряват от държавния бюджет, съответно от общинските бюджети.

(10) Заповедите по ал. 4 и 7 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(11) Заповедите по ал. 4 и 7 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение.“

§ 3. Създава се нов чл. 63а:

„Чл. 63а. (1) При епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 3 министърът на здравеопазването може да въвежда със заповед противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен

инспектор за територията на страната или за отделна област за определен период от време.

(2) Противоепидемични мерки по ал. 1 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място за определен период от време.

(3) При епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 3 не се въвеждат противоепидемични мерки за забрана за влизане на територията на страната на граждани на други държави и временно ограничаване придвижването на територията на страната.

(4) Заповедите по ал. 1 и 2 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Заповедите по ал. 1 и 2 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение.“

§ 4. Досегашният чл. 63а става чл. 63б.

§ 5. В глава втора, раздел V се създава чл. 63в:

„Чл. 63в. При опасност от или при епидемично разпространение на заразни болести държавните и общинските органи, физическите и юридическите лица оказват пълно съдействие на органите на държавния здравен контрол.“

§ 6. В чл. 209а ал. 1 се изменя така:

„(1) Който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв.“

§ 7. Член 215 се изменя така:

„Чл. 215. (1) Лице, болно от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, както и заразноносител, който откаже или не изпълнява задължителната изолация и/или лечение по чл. 61, ал. 4 или 5, се наказва с глоба в размер на 5000 лв.

(2) Лицата по ал. 1, отказали да се явят доброволно за изолация и лечение, както и лицата, които не изпълняват задължителната изолация, се довеждат принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен контрол, на ръководителя на лечебното заведение за болнична помощ или на лекаря, насочил лицето за хоспитализация.“

§ 8. В чл. 215а, ал. 1 думите „чл. 63, ал. 8“ се заменят с „чл. 61, ал. 8“.

§ 9. Създава се чл. 215б:

„Чл. 215б. (1) Контактно лице на лице, болно от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, както и лице, което е влязло на територията на страната от други държави, което откаже или не изпълнява задължителната карантина по чл. 61, ал. 6, се наказва с глоба в размер на 5000 лв.

(2) Лицата по ал. 1, които не изпълняват задължителната карантина, се довеждат принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен контрол.“

§ 10. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 45, 46 и 47:

„45. „Извънредна епидемична обстановка по чл. 63, ал. 1“ е налице при бедствие, предизвикано от заразна болест, което води до епидемично разпространение с непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, предотвратяването и преодоляването на което изисква извършване на повече от обичайните дейности по защита и опазване живота и здравето на гражданите.

46. „Изоляция“ е действие по отделяне на лица, болни от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, и на заразноносител с цел предотвратяване разпространението на съответната заразна болест.

47. „Карантина“ е действие по отделяне на контактни лица на лица, болни от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, с цел предотвратяване разпространението на съответната заразна болест.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 11. В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 77 от 2012 г., бр. 104 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 13, 58, 63, 85 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г. и бр. 77 от 2018 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 36 от 2019 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.) в чл. 181 се създава ал. 5:

„(5) Обявлението по ал. 1 и определението по ал. 4 се обнародват в следващия брой на „Държавен вестник“.“

§ 12. В Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г.; изм., бр. 34 и 38 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона накрая се добавя „и за преодоляване на последиците“.

2. В чл. 1 накрая се добавя „и за преодоляване на последиците след отмяната на извънредното положение“.

3. В чл. 5:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) До два месеца след отмяната на извънредното положение срещу физически лица се спират всички обявени публични продани и въводи във владение, обявени от държавните и частните съдебни изпълнители, след което се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски. По искане на физическото лице, направено преди изтичането на срока по изречение първо, публичните продани, съответно въводите във владение се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски.“;

б) в ал. 2 в началото се добавя „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“ и се създава изречение второ: „Не се налагат занори на банкови сметки на общини два месеца след отмяната на извънредното положение.“;

в) в ал. 4 думите „Ограничават се“ се заменят с „До отмяната на извънредното положение се ограничават“.

4. Член 6 се изменя така:

„Чл. 6. До два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции, с изключение на дъщерните дружества на банките, включително когато вземанията са придобити от банки, финансови институции или трети лица, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение.“

5. В чл. 6а навсякъде думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“.

6. Член 6б се изменя така:

„Чл. 6б. (1) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение.“

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с финансови и други документи, удостоверяващи ограничаването или преустановяването на дейността на физически и юридически лица – наематели или ползватели.“

7. В чл. 11 думите „до отмяната на извънредното положение“ се заменят с „по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“.

8. Член 12 се изменя така:

„Чл. 12. (1) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат до 30 септември 2020 г. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните здравно-хигиенни изисквания.“

(2) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7, ал. 1, т. 2 – 5, чл. 8, ал. 1, т. 4 и чл. 8е, ал. 1, т. 3 – 6 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат до 30 септември 2020 г.

(3) Срокът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5 и чл. 12, ал. 1, т. 1 – 7, ал. 2 и 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(5) Срокът на задължението за уведомяване при промяна на обстоятелствата по чл. 10, ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 март 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г., освен когато промяната на обстоятелствата води до отпадане на правото на съответната помощ.

(6) Сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(7) До 31 август 2020 г. изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

(8) Такси за ползване на социалните услуги Център за социална рехабилитация и интеграция, Център за временно настаняване, звено „Майка и бебе“ и Дневен център, включително и при седмична услуга, когато са делегирани от държавата дейности, не се заплащат от лицата за периода от 13 март 2020 г. до 31 август 2020 г.“

9. В чл. 13:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 в началото се добавя „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат два месеца след отмяната на извънредното положение и за транспортните услуги в случаите по ал. 1, т. 1 и 2.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „срока на действие на извънредното положение“ се заменят с „два месеца след отмяната на извънредното положение“.

10. В чл. 15а думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“, а след думите „извънредно положение“ се добавя „и два месеца след неговата отмяна“.

11. В чл. 16, ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“, а накрая се добавя „с цел осигуряване на достатъчни количества лекарствени продукти за задоволяване на здравните потребности на населението на Република България“.

12. В чл. 16а, ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „До 31 декември 2020 г.“.

13. В чл. 17а:

а) в ал. 1 след думата „освобождат“ се добавя „до два месеца след отмяната на извънредното положение“;

б) в ал. 2, изречение второ думите „След отмяната на извънредното положение“ се заменят с „Два месеца след отмяната на извънредното положение“.

14. В чл. 20:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) До края на втория учебен срок на учебната 2019 – 2020 г. обучението на учениците, записани в дневна, вечерна, заочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение и в дуална система на обучение, както и подкрепата за личностно развитие, се осъществяват доколкото и ако е възможно от разстояние в електронна среда чрез използване на средствата на информационните и комуникационните технологии. Обучението включва дистанционни учебни часове, самоподготовка, текуща обратна връзка за резултатите от обучението и оценяване.“;

б) създават се нови ал. 2 – 4:

„(2) След отмяната на извънредното положение присъствието на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование се допуска за осъществяване на неотложни дейности по приключването на учебната 2019 – 2020 г. и за подготовката на учебната

2020 – 2021 г., ако е невъзможно тези дейности да се осъществят от разстояние в електронна среда и/или се налага реалното присъствие в училище.

(3) След отмяната на извънредното положение груповото присъствие на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование извън случаите по ал. 2 се допуска след уведомяване на министъра на образованието и науката.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 директорът на институцията създава организация за стриктно спазване на предписаните мерки от министъра на здравеопазването, като не допуска струпуване на деца, ученици или на техни родители, а присъствието на малолетни и непълнолетни ученици става само след съгласие на техните родители.“;

в) досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 5, 6 и 7.

15. В чл. 21:

а) в ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заличават;

б) създава се нова ал. 8:

„(8) С мотивирано решение ръководителят на управляващия орган може да прекрати процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с цел осигуряване на финансиране съобразно необходимостта от мерки и за преодоляване на настъпилите последици.“;

в) досегашната ал. 8 става ал. 9;

г) създава се ал. 10:

„(10) За преодоляване на настъпилите последици от COVID-19 въз основа на акт на Министерския съвет управляващите органи може да възложат, извън случаите по чл. 5 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, изгълненето на финансови ресурси и инструменти през програмен период 2014 – 2020 г. и чрез Българската банка за развитие.“

16. В чл. 25 думите „не по-късно от един месец“ се заменят с „до 12 месеца“.

17. Създава се чл. 26:

„Чл. 26. (1) Две години след отмяната на извънредното положение Министерството на туризма предоставя на туроператори, които използват въздушни превозвачи с български оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм, държавна субсидия в размер на 35 евро за всяка седалка от максималния пътнически капацитет на самолета за всеки полет, изпълнен с български въздушен превозвач. Субсидията се отпуска за всяка седалка, заета от лице, ползващо туристическа услуга в Република България, само за полети с капацитет от не по-малко от 100 места.

(2) От субсидията по ал. 1 може да се възползват и туроператори, които ползват услугите на въздушни превозвачи с оперативен

лиценз, издаден в друга държава, при условие че туроператорът докаже лисата на интерес за изпълнение на конкретния полет от въздушни превозвачи с български оперативен лиценз.

(3) Редът за предоставяне на субсидията се определя с акт на министъра на туризма.“

18. В преходните и заключителните разпоредби:

а) в § 2:

аа) в ал. 1 думите „в условията на извънредно положение“ се заменят с „по време на извънредното положение“;

бб) в ал. 2 в изречения първо и второ в началото се добавя „По време на извънредното положение“;

б) в § 6, ал. 1 думите „По време на действието на този закон“ се заменят със „За периода от 13 март 2020 г. до 30 юни 2020 г.“;

в) в § 8, ал. 2 думите „По време на действието на този закон“ се заменят с „До отмяната на извънредното положение“;

г) в § 20, ал. 1 думите „изтича по време на действието на този закон“ се заменят с „е изтекъл по време на извънредното положение“;

д) в § 21 думите „изтича по време на действието на този закон“ се заменят с „е изтекъл по време на извънредното положение“;

е) в § 30, ал. 1 и 4 думите „По време на действието на този закон“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

ж) в § 31, ал. 2 думите „По време на действието на този закон“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

з) в § 49б, ал. 1 думите „За времето на извънредното положение“ се заменят с „До 31 октомври 2020 г.“;

и) в § 49в думите „до отмяната на извънредното положение“ се заменят с „по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

к) създават се § 51а и 51б:

„§ 51а. Разпоредбите на чл. 7, 8, 9, 10, 14, 17, 18, 19, 21 и 22 се прилагат по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§ 51б. Държавните и местните органи в рамките на своята компетентност дават разяснения по прилагането на закона, които обявяват публично.“;

л) в § 52 думите „и се прилага до отмяна на извънредното положение“ се заличават.

§ 13. Сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в „Държавен вестник“.

§ 14. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 и 28 от 2020 г.) в чл. 24 ал. 13 се изменя така:

„(13) Чужденец с разрешено продължително пребиваване в Република България, на който срокът за пребиваване изтича в срок до три месеца след отмяната на обявено извънредно положение, може да подаде заявление за продължаване на пребиваването в срок до три месеца след отмяната на извънредното положение, като този срок не се смята за прекъсване, когато чужденецът подаде заявление за дългосрочно или постоянно пребиваване. Продължително пребиваващ чужденец, на когото разрешеното продължително пребиваване изтича в срок до три месеца след отмяната на обявено извънредно положение, може да влезе на територията на Република България без наличие на виза до три месеца след отмяната на извънредното положение.“

§ 15. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 и 28 от 2020 г.) навсякъде след думите „обявено извънредно положение“ се добавя „или обявена извънредна епидемична обстановка“.

§ 16. (1) Неплатеният отпуск по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда до 60 работни дни, ползван през 2020 г., се зачита за трудов стаж.

(2) През 2020 г. за осигурителен стаж по чл. 9, ал. 2, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване се зачита времето на неплатения отпуск до 60 работни дни.

§ 17. До 31 декември 2020 г. по предложение на кмета на общината ръководителят на социалните услуги, които са делегирани от държавата дейности и местни дейности, може без съгласието на работник или служител, който е част от персонала в социалната услуга, да му възлага извършване на работа в друга социална услуга на територията на съответната община.

§ 18. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 и 28 от 2020 г.) навсякъде след думите „обявено извънредно положение“ се добавя „или обявена извънредна епидемична обстановка“.

§ 19. (1) През учебната 2019 – 2020 г. в края на IV и X клас не се провежда национално външно оценяване по чл. 119, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование за установяване степента на постигане на компетентностите за съответния етап.

(2) Степента на постигане на компетентностите за съответния етап на учениците, завършили IV и X клас през учебната 2019 – 2020 г., по решение на министъра на образованието и науката може да се установи след началото на учебната 2020 – 2021 г.

(3) Приемането на ученици от обединените училища в XI клас за учебната 2020 – 2021 г. се извършва само въз основа на окончателните оценки по учебни предмети от удостоверението за завършен първи гимназиален етап на средно образование.

§ 20. (1) Лечебните заведения за болнична помощ за активно лечение, които са определени със заповед на министъра на здравеопазването да извършват лечение и наблюдение на пациенти с COVID-19, чрез определени длъжностни лица извършват ежемесечна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, включително на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения

за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от проверката по ал. 1 се съставя протокол.

(3) При установяване на несъответствия с нормативните изисквания лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Лицата по ал. 1 уведомяват незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия в резултат на извършените проверки.

§ 21. (1) За гарантиране на енергийната сигурност ценовият/регулаторният период, който приключва на 30 юни 2020 г. за цените на дружествата в сектор „Електроенергетика“, може да се удължи със срок до два месеца, считано от датата на изтичане на периода.

(2) При удължаване на срока по ал. 1 Комисията за енергийно и водно регулиране се произнася по заявленията за утвърждаване на цени, подадени от енергийните предприятия до влизането в сила на този закон.

§ 22. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г., бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 98 от 2019 г.; изм., бр. 28 и 34 от 2020 г.) в чл. 63а се правят следните допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думата „положение“ се добавя „или обявена извънредна епидемична обстановка“.

2. В т. 2 в началото се добавя „лекарствени продукти“.

§ 23. (1) За летен сезон 2020 г., считано от 1 юни 2020 г., концесионерът и насмателят по действащ договор за концесия за морски плаж, съответно за насм на морски плаж предоставя на посетителите на плажа плажните принадлежности по смисъла на § 1, т. 6, предложения първо и второ от допълнителните разпоредби на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие – чадъри и шезлонги, на цени, намалени с не по-малко от 50 на сто от це-

ните за сезон 2019 г. или от максималните по съответния договор.

(2) В срок до 25 май 2020 г. концесионерът, съответно наемателят уведомява министъра на туризма за цените на плажните принадлежности за летен сезон 2020 г. в съответствие с ал. 1. В срок до 30 май 2020 г. министърът на туризма уведомява концесионера или наемателя в съответствие с методиката по ал. 6 за намалението на размера на дължимото концесионно възнаграждение или на наемната цена за 2020 г., което да съответства на намалението на цените на плажните принадлежности по ал. 1. Концесионерът заплаща концесионното си възнаграждение за 2020 г. до 30 ноември 2020 г.

(3) В случаите по ал. 2 по предложение на министъра на туризма Министерският съвет с решение намалява размера на дължимото концесионно възнаграждение за 2020 г., а министърът на туризма със заповед намалява размера на дължимата наемна цена за 2020 г. Когато възнаграждението или цената е вече заплатена изцяло или частично, съответната намалена част се приспада от концесионното възнаграждение, съответно от наемната цена за 2021 г.

(4) В съответствие с решението или заповедта по ал. 3 министърът на туризма и концесионерът, съответно наемателят сключват допълнително споразумение към концесионния договор или договора за наем.

(5) Срокът на концесията или наема може да се удължава по предложение на концесионера, съответно наемателя със срок не по-дълъг от една година, независимо дали се надвишава нормативно установеният максимален срок за съответния вид договори, като концедентът или наемодателят може мотивирано да приеме или откаже предложението. Министърът на туризма и концесионерът, съответно наемателят сключват допълнително споразумение към концесионния договор или договора за наем.

(6) Намаляването на дължимото концесионно възнаграждение или на наемната цена, което да съответства на намалението на плажните принадлежности, както и удължаването на срока на концесията или наема, се определят с методика, приета до 23 май 2020 г. от Министерския съвет по предложение на министъра на туризма.

(7) На лице, което не изпълни задължение по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер на 50 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – наказанието е имуществена санкция в размер на 100 000 лв. Повторно нарушение е нарушение, извършено в 4-месечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение за същия морски плаж.

(8) Нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, определени от

министъра на туризма. Наказателните постановления се издават от министъра на туризма или оправомощени от него длъжностни лица.

§ 24. (1) Концесионерът по договор за концесия за морски плаж може да предложи отсрочване, намаляване или пренасочване на част или на всички инвестиции, които трябва да направи за 2020 и 2021 г. съгласно концесионния договор, съответно да предложи нови инвестиции, а концедентът мотивирано да приеме или откаже предложението.

(2) Договорите по ал. 1 се изменят с подписване на допълнително споразумение между страните, което се сключва до 31 декември 2020 г., и с приемане на решение от концедента, освен в случаите по чл. 8х, ал. 13 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

§ 25. (1) За летен сезон 2020 г. на територията на морските плажове през 2020 г. се допуска към обектите по чл. 10, ал. 4, т. 2, буква „б“ от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие ползването на допълнителна търговска площ на морския плаж извън площта по чл. 10, ал. 7 от същия закон, но не повече от 4 на сто от площта на морския плаж.

(2) На лице, което наруши разпоредбата на ал. 1, се налага глоба от 1000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв. При повторно извършено нарушение глобата е от 2000 до 6000 лв., а имуществената санкция е от 4000 до 40 000 лв. Повторно нарушение е нарушение, извършено в 4-месечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение за същия морски плаж.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 се съставят от длъжностни лица, определени от министъра на туризма. Наказателните постановления се издават от министъра на туризма или оправомощени от него длъжностни лица.

§ 26. През 2020 г. на територията по чл. 10, ал. 4, т. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие концесионерът или наемателят може да обособи зони с цел превенция и контрол на потока на посетителите след одобрение на схеми от министъра на туризма.

§ 27. През 2020 г. на територията на охраняемите морски плажове на разкритите спасителни постове личният състав на всеки пост може да се намали до един спасител.

§ 28. (1) Срокът на действие на удостоверенията за категоризиране на места за настаняване клас А и клас Б, заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване), туристически хижи, туристически учебни центрове и туристически спални и прилежащите към тях заведения за хранене, чиято категоризация съгласно Закона за туризма изтича след 1 септември 2019 г., се удължава до 31 декември 2020 г.

(2) Срокът на действие на удостоверенията за сертифициране на балнеолечебни (медицъл СПА), СПА, услес и таласотерапевтични центрове, за обектите, чиято сертификация съгласно Закона за туризма изтича след 1 септември 2019 г., се удължава до 31 декември 2020 г.

§ 29. В Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2020 г. (ДВ, бр. 99 от 2019 г.) в преходните и заключителните разпоредби в § 12, ал. 1 и 2 думите „не по-късно от 30 юни 2020 г., а за помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия за хората с увреждания, изработени по поръчка“ се заличават, а думата „октомври“ се заменя с „декември“.

§ 30. В Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г.; попр., бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 75 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 28, 74, 93, 99 и 103 от 2005 г., бр. 21, 41 и 106 от 2006 г., бр. 84 от 2007 г., бр. 19, 42 и 74 от 2009 г., бр. 13, 50 и 97 от 2010 г., бр. 25 и 54 от 2011 г., бр. 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 16 от 2016 г., бр. 7, 28, 88, 94 и 103 от 2018 г., бр. 47 и 100 от 2019 г. и бр. 26 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 23а, ал. 3, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и ограничаването на дейността в изгълъсване на противоепидемични мерки, определени със закон или въведени с акт на държавен орган“.

2. В чл. 31, ал. 2 се създава т. 15:

„15. програми и проекти за подпомагане на дейци на културата и изкуството, упражняващи свободни професии.“

§ 31. В Закона за културното наследство (обн., ДВ, бр. 19 от 2009 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 80 от 2009 г.; изм., бр. 92 и 93 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 15, 38, 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 16, 52 и 74 от 2016 г., бр. 96 от 2017 г., бр. 7, 77, 89 и 98 от 2018 г., бр. 1 и 62 от 2019 г. и бр. 21 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 186, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и в изпълнение на противоепидемични мерки, определени със закон или въведени с акт на държавен орган“.

2. В чл. 187, ал. 4 думите „за посещение един ден месечно“ се заменят със „за категориични посетители, определени в правилника за устройството и дейността на съответния музей“.

§ 32. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36 и 65 от 2006 г.; попр., бр. 66 от 2006 г.; изм., бр. 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35

и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г., бр. 12, 14, 17, 58, 61, 95 и 101 от 2015 г., бр. 15, 51, 52 и 95 от 2016 г., бр. 12, 58 и 96 от 2017 г., бр. 55, 77, 98 и 103 от 2018 г., бр. 17, 25 и 61 от 2019 г. и бр. 21 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 118, ал. 2:

а) създава се нова т. 5:

„5. свободното движение на необходимите химикали за обработка на питейните и отпадъчните води при процесите за пречистването им, в т.ч. внос през държавната граница;“

б) досегашните т. 5, 6 и 7 стават съответно т. 6, 7 и 8.

2. В чл. 127 се създава ал. 4:

„(4) Пречиствателните станции за отпадъчни води на населените места, селищните и курортните образувания се осигуряват с пречиствателни съоръжения/инсталации за обеззаразяване. Обеззаразяване се извършва преди заустване в повърхностни води и Черно море при възникнала необходимост по преценка на органите на Министерството на здравеопазването. Задължително обеззаразяване се извършва преди заустване в Черно море по време на курортния сезон.“

3. В чл. 131 се създава ал. 3:

„(3) При настъпило аварийно замърсяване с непречистени битови отпадъчни води или при обявена извънредна епидемична обстановка:

1. утайките от пречиствателни станции за отпадъчни води на населените места, селищните и курортните образувания, които се използват в земеделието, се прилагат в почвата най-малко след 30 дни временнопрестой извън пречиствателните съоръжения;

2. води, използвани в съответствие с Наредба № 18 от 2009 г. за качеството на водите за напояване на земеделските култури (ДВ, бр. 43 от 2009 г.), когато са замърсени с непречистени отпадъчни води, се използват за напояване на земеделските култури най-малко 48 часа след смесването им с тези води.“

4. В чл. 148а ал. 6 се отменя.

5. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 101:

„101. „Химикали за обработка на питейните и отпадъчните води при процесите за пречистването им“ са флокуланти, коагуланти, биоциди, използвани за обеззаразяване/дезинфекция, и други, предназначени за пречиствателните станции/съоръжения за питейни води и пречиствателните станции за отпадъчни води.“

§ 33. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30,

92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14, 18 и 28 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 47:

а) в ал. 1, т. 11 думите „производство и складиране“ се заменят с „производство и/или складиране“;

б) създават се ал. 7 – 11:

„(7) Данъчен склад не може да бъде обект, който обхваща:

1. нефтопродуктопровод и свързана/присъединена към него повече от една база/обект за складиране и/или производство на енергийни продукти;

2. нефтопровод и нефтопродуктопровод със свързани/присъединени към тях повече от една база/обект за складиране и/или производство на енергийни продукти.

(8) В случаите по ал. 7, т. 2, при наличие на производствена инсталация за преработка на нефт свързаните с нея нефтопровод и нефтопродуктопровод са неразделна част от съответния данъчен склад.

(9) В случаите, когато нефтопродуктопроводът е разположен на територията на повече от едно митническо учреждение, за него се издава отделен лиценз за управление на данъчен склад. Помпените съоръжения, необходими за функциониране на нефтопродуктопровода, се считат за част от данъчния склад.

(10) В случаите по ал. 9 свързаните с нефтопродуктопровода бази/обекти за съхранение и/или производство на енергийни продукти са отделни данъчни складове.

(11) При издаване на лиценз за управление на данъчен склад по ал. 8 и 9 се отчита съответната специфика.“

2. В чл. 52:

а) в ал. 1:

аа) точка б се отменя;

бб) създава се т. 7:

„7. използва средства за измерване и контрол на входа и изхода на помпените съоръжения, необходими за функциониране на нефтопродуктопровода, в случаите по чл. 47, ал. 9.“;

б) в ал. 2 т. 1 се отменя.

§ 34. (1) Лицата, попадащи в обхвата на чл. 47, ал. 7 – 10 от Закона за акцизите и данъчните складове, привеждат дейността си в съответствие със същия закон, като за целта в едномесечен срок от влизането в сила на този закон подават уведомление до директора на Агенция „Митници“ за:

1. промяна на вече издадени лицензи за отделяне на нефтопродуктопровод/нефтопродуктопровод и за издаване на самостоятелен/самостоятелни лиценз/лицензи за отделените от данъчния склад бази;

2. промяна на вече издадени лицензи, в обхвата на които попада производствена ин-

сталация за преработка на нефт и свързаните с нея нефтопровод и нефтопродуктопровод и за издаване на самостоятелен/самостоятелни лиценз/лицензи.

(2) В уведомлението се съдържа информация и се прилагат необходимите документи за издаване на лиценз за управление на данъчен склад в съответствие с изискванията на Закона за акцизите и данъчните складове.

(3) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на решение за промяна и лиценз/лицензи за управление на данъчен склад, лицето, подало уведомление по ал. 1, може да поиска спиране на производството за срок до един месец, като посочва причините за спирането. Искането може да бъде подадено в 14-дневен срок от подаването на уведомлението по ал. 1, съответно в срока за отстраняване на нередовностите при наличие на такива.

(4) Решението за промяна и издаденият/издадените лиценз/лицензи във връзка с подадено уведомление по ал. 1, т. 1 или 2 се връчват едновременно.

(5) Обезначенията за данъчния/данъчните склад/складове по подаденото искане по ал. 1 се представят преди издаването на лиценза/лицензите.

(6) Установените от митническите органи наличности на акцизни стоки към датата на връчването на актовете по ал. 4 се вписват в материалната отчетност на съответните данъчни складове и не се считат за освободени за потребление, като за целта се регистрират електронни административни документи.

(7) В случай че не е подадено уведомление в срока по ал. 1, лицензът, попадащ в обхвата на чл. 47, ал. 7 – 10 от Закона за акцизите и данъчните складове, се прекратява.

(8) До издаването на съответния акт на директора на Агенция „Митници“ относно привеждане в съответствие с чл. 47, ал. 7 – 10 от Закона за акцизите и данъчните складове лицата, подали уведомление по ал. 1, продължават дейността си като лицензирани складодържатели, но не по-късно от 30 ноември 2020 г.

§ 35. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 96 от 2019 г.; изм., бр. 18 от 2020 г.) в § 38 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „В тримесечен срок от влизането в сила на този закон“ се заменят с „В едномесечен срок след отмяната на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.“.

2. В ал. 4 думата „тримесечен“ се заменя с „едномесечен“.

3. В ал. 5 думата „тримесечен“ се заменя с „двумесечен“.

§ 36. За срок до 6 месеца след отмяната на извънредното положение Агенцията по заетостта превежда компенсация в размер 290,00 лв. за определени категории лица, подлежащи на осигуряване по реда на Кодекса за социално осигуряване, съгласно критерии и условия, определени с акт на Министерския съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител/самоосигуряващо се лице. Средствата са за сметка на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

§ 37. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., бр. 67 и 69 от 1999 г., бр. 26 и 85 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 28, 45 и 119 от 2002 г., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 и 34 от 2005 г., бр. 30 и 69 от 2006 г., бр. 61 и 63 от 2007 г., бр. 54 и 108 от 2008 г., бр. 6, 14, 35, 42 и 44 от 2009 г., бр. 15 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 32 от 2011 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 36 от 2011 г.; изм., бр. 57 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1, 19 и 53 от 2014 г., бр. 39, 43 и 51 от 2016 г., бр. 9, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7, 21, 24 и 47 от 2018 г. и бр. 79 от 2019 г.) в чл. 58а, ал. 2 числото „50“ се заменя с „80“.

§ 38. (1) До края на 2020 г. министърът на финансите може да отпусна безлихвени заеми за сметка на централния бюджет със срок на възстановяване, не по-дълъг от края на 2021 г., на общини във връзка с изпълнението на противоепидемични мерки на територията на общината по чл. 63 от Закона за здравето или при временни касови разриви по бюджета на общината в резултат на занижена събираемост на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху превозните средства и таксата за битови отпадъци спрямо същия период на 2019 г.

(2) Заемите по ал. 1 се отпускат въз основа на мотивирано искане от кмета на общината и решение на общинския съвет, като чл. 103, ал. 5 от Закона за публичните финанси и чл. 14 и 15 от Закона за общинския дълг не се прилагат.

(3) За заемите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 105 и 106 от Закона за публичните финанси.

§ 39. Предоставеният до 20 януари 2020 г. трансфер за зимно поддържане и снегопочистване на общински пътища по чл. 53, ал. 4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. може да бъде ползван за извършване на разходи от общината за изпълнение на противоепидемични мерки на територията на общината по чл. 63 от Закона за здравето.

§ 40. (1) За 2020 г. в разходите по чл. 62, т. 3 от Закона за местните данъци и такси може да бъдат включени и разходи за изпълнение

на мерки по чл. 63 от Закона за здравето, извършени на територии за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

(2) Разходите по ал. 1 се осигуряват чрез вътрешни компенсирани промсни, без да се изменя приетият от общинския съвет начин на определяне и размер на таксата за битови отпадъци.

§ 41. (1) До 31 декември 2020 г., до 30 на сто от натрупаните средства по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците може да се разходват за прилагане на мерки по чл. 63, ал. 4 и 7 от Закона за здравето, свързани с изпълнението на изискванията на Закона за управление на отпадъците.

(2) Разходването на средствата по ал. 1 се извършва по решение на общинските съвети след одобрение на министъра на околната среда и водите.

(3) Дължимите месечни отчисления за 2020 г. по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците за периода от 1 март 2020 г. до 30 ноември 2020 г. се внасят в срок до 31 декември 2020 г.

(4) За периода от 1 март до 31 декември 2020 г. не се начисляват лихви върху дължимите суми за месечни отчисления по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците.

§ 42. През 2020 г. забраната за извършване на строителни и монтажни работи в националните курорти по Черноморското крайбрежие по чл. 15 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие е от 15 юни до 1 октомври.

§ 43. (1) До 31 октомври 2020 г. безработни лица в трудоспособна възраст, които получават месечна помощ по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Закона за социално подпомагане и не са включени в програмите за заетост по чл. 126 от същия закон, може да сключват трудови договори за краткотрайна сезонна селскостопанска работа за срок не повече от 120 дни, като това време не се признава за трудов стаж.

(2) Трудовият договор по ал. 1 е с нормална продължителност на работното време за деня до 8 часа, като страните по него може да уговорят работа за 4 или 6 часа.

(3) При сключване и при прекратяване на трудовия договор по ал. 1 не се прилагат чл. 62, ал. 3 и 4, чл. 127, ал. 1, т. 4 и чл. 128а, ал. 3 от Кодекса на труда.

(4) Трудовият договор по ал. 1 съдържа данни за страните, място на работа, наименование на длъжността, размер на трудовото възнаграждение, дните и месеца на изпълнение на работата, продължителност на работното време, начало и край на работния ден и данни,

служебно вписани от инспекцията по труда, регистрирала съответния образец.

(5) Трудовият договор по ал. 1 се изготвя по образец, утвърден със заповед на министъра на труда и социалната политика, и се публикува на електронната страница на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“.

(6) Работодателят – регистриран земеделски стопанин по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители или регистриран тютюнопроизводител по реда на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, може да получи регистрирани образци на трудовите договори по ал. 1.

(7) Образците на трудовите договори по ал. 1 може да се получат в съответната дирекция „Инспекция по труда“ от регистрирания земеделски стопанин или тютюнопроизводител лично или по електронен път.

(8) Трудовото възнаграждение се изплаща в деня на изтичане на срока на трудовия договор по ал. 1 срещу разписка, неразделна част от него.

(9) Осигурителните вноски за социално и здравно осигуряване за лицата по ал. 1 се внасят от осигурителите, сключили договор по ал. 1, в сроковете по чл. 7, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване и по чл. 40, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване.

(10) Лицата по ал. 1 запазват правото си на месечна помощ по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Закона за социално подпомагане за времето, през което имат сключен договор по ал. 1.

(11) До 31 октомври 2020 г. основната икономическа дейност „Растениевъдство“ – прибиране на реколтата“ се смята за дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за насърчаване на заетостта.

§ 44. Законът влиза в сила от 14 май 2020 г., с изключение на § 33, 34 и 35, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-то Народно събрание на 12 май 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Цветя Караянчева

3432

РЕШЕНИЕ

за изменение на Решение за работата на Народното събрание по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание (ДВ, бр. 22 от 2020 г.), обн., ДВ, бр. 26 от 2020 г.

Народното събрание на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България

РЕШИ:

В Решението за работата на Народното събрание по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание (ДВ, бр. 22 от 2020 г.), (обн., ДВ, бр. 26 от 2020 г.; изм., бр. 29 от 2020 г.; доп., бр. 33 от 2020 г.) точка 6.4 и точка 6.7 се отменят.

Решението е прието от 44-то Народно събрание на 12 май 2020 г. и е подпечатано с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Цветя Караянчева

3420

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

УКАЗ № 88

На основание чл. 98, т. 8 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Награждавам проф. Николай Жечев Николов с орден „Св. св. Кирил и Методий“ първа степен за неговия изключителен принос в областта на историческата наука.

Издаден в София на 7 май 2020 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Министър-председател:
Бойко Борисов

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Данаил Кирилов

3440